

Forfatter: Claussen, Sophus

Titel: Udrag fra DANSKE VERS

Citation: Claussen, Sophus: "Sophus Claussens Lyrik Bd. 4: Danske vers", i Claussen, Sophus: *Sophus Claussens Lyrik Bd. 4: Danske vers*, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab ; Gyldendal, 1982-, s. 159. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-claussen06val-shoot-idm140125918593456.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Sophus Claussens Lyrik Bd. 4: Danske vers

Modsat finder Chr. G[ulmann] i *Dagens Nyheder* A (23.5. 1912) i disse digte en ren Aandighed (*Ingeborg Stuckenberg*) og en paa en Gang hjertelig og smilende Forstaaen (. . .) i hans inderlige Mindedigt om Herman Bang. Meget har Livet lært ham siden hans kaade og undertiden plumpe Ungdoms-Vers. I den vægtige Samling ses en Personlighed og en kunstnerisk Styrke, også her fremhæves danskheden, Aarestrup og Drachmann er snarere forbilleder end Heine og Byron, men selv om *Han har suget Sødme af mange Blomster* [er] *Honningen med sin krydrede Aroma Sophus Claussen: danske Vers. Uensartede kan de være* - hvad der gives eksempler på *Men 160 Naturtonen er den samme, og han føler sig saa hjemmevant i Versenes Verden, at han end ikke betænker sig paa at færdes der i Slobrok. Og uforandret er han i sin Egensindighed, der lader ham skrive Vers, som muligvis er dybe, men ganske vist overmaade dunkle.* I et digt som *I Løvens Tegn opløses dets Farvepragt og Stemningsstyrke sig således i kulørt Vrøvl.* Ikke desto mindre er SC rig netop i sin Egensindighed, der nok skaffer ham en begejstret Menighed, men: *Nogen Folkets Digter bliver han vist aldrig.*